

Ojciec Mariusz Kasperski OMI biskupem na Madagaskarze

19.8.2026 - Marcin Wrzos | Konferencja Episkopatu Polski

Ojciec Święty Leon XIV mianował 19 sierpnia 2026 roku o. Mariusza Kasperskiego OMI, od ponad trzydziestu lat posługującego na Madagaskarze, biskupem pomocniczym archidiecezji Toamasina.

Nowy obłacki biskup urodził się 15 sierpnia 1963 r. w Wolsztynie, a pochodzi z nieodległego Chorzemina w Wielkopolsce (Archidiecezja Poznańska). Od 1978 r. uczęszczał do Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Powodowie, gdzie w 1983 r. zdał egzamin maturalny. Później prawie rok pracował w zakładach Elementów Budowlanych w Powodowie. Następnie odbył zasadniczą służbę wojskową. We wrześniu 1986 r. rozpoczął nowicjat w Zgromadzeniu Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej na Świętym Krzyżu. Dalszą formację zakonną odbywał w Wyższym Seminarium Duchownym w Obrze afiliowanym na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu. Śluby wieczyste złożył 8 września 1991 r. Sakrament święceń w stopniu diakonatu przyjął w Obrze 20 czerwca 1992 r., z rąk bpa Zdzisława Fortuniaka, a w stopniu prezbiteratu, także w Obrze, z rąk abp. Jerzego Stroby 21 czerwca 1993 r. Pierwszą placówką jego posługi prezbiteratu był Lubliniec, gdzie w latach 1993-1994 pracował jako wikariusz w parafii św. Stanisława Kostki prowadzonej przez Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej.

Człowiek misji i ubogich

Od września 1994 do czerwca 1995 uczył się języka francuskiego w Poznaniu - Polska i w Paryżu - Francja. W 1995 r. wyjechał na Madagaskar, z którym związał niemal całe swoje dalsze życie kapłańskie. Pierwszy rok pobytu na Czerwonej Wyspie spędził w Antananarivo-Soavimbahoaka, przygotowując się do pracy misyjnej, przede wszystkim ucząc się języka malgaskiego oraz poznając miejscową kulturę i obyczaje. W latach 1996-1997 posługiwał w Ambinanindrano, w typowych warunkach misyjnego buszu. Następnie został skierowany do nadoceanicznej Toamasiny. W latach 1997-1998 pracował w dzielnicy Tanamakoa jako misjonarz w pobliskim buszu. W 1997 r. powierzono mu tam również odpowiedzialność za prenowicjat, a w 1999 roku funkcję przełożonego. W tym okresie łączył bezpośrednią działalność duszpasterską z formacją młodych kandydatów do życia obłackiego. W 2006 r. rozpoczął kolejny ważny etap posługi, związany z tworzeniem i rozwojem obłackiej placówki w dzielnicy Analakininina tego miasta. Była to wówczas dzielnica ubogich migrantów wewnętrznych, którzy przybywali z buszu do dużego miasta portowego w poszukiwaniu pracy, szkół i lepszych warunków życia. Przez następne lata był tam przełożonym wspólnoty oraz jednym z głównych odpowiedzialnych za rozwój misji. Posługa ta wymagała nie tylko pracy duszpasterskiej, lecz także organizowania od podstaw zaplecza parafialnego i misyjnego, budowie szkoły i studni ze zdrową wodą. W latach 2012 - 2015 został posłany do diecezji Morondava w środkowo-zachodniej części kraju by stworzyć tam w mieście Morondava nową parafię Oblatów pod wezwaniem świętego Jana Pawła II.

W 2015 r. został przełożonym misjonarzy oblatów na Madagaskarze. Funkcję tę pełnił do 2022 r. Był to szczególny okres w historii obłackiej obecności na wyspie, związany między innymi z dalszym rozwojem miejscowych powołań i stopniowym przekazywaniem coraz większej odpowiedzialności malgaskim oblatom. Sam o. Kasperski wielokrotnie podkreślał, że zmieniające się warunki wymagają nowych form działalności misyjnej: formacji katechetów, prowadzenia szkół, działalności społecznej,

opieki zdrowotnej, pracy z młodzieżą oraz przygotowywania miejscowych misjonarzy do posługi także poza Madagaskarem. W czasie jego posługi przełożonego rozwijały się również dzieła społeczne Delegatury, m.in. szkoły i placówki ochrony zdrowia; w Befasy powstał wówczas szpitalik im. Wandy Bieńskiej. Po zakończeniu posługi przełożonego Delegatury odbył okres sabatyczny, przebywając między innymi w Polsce i Kanadzie, gdzie uczył się języka angielskiego. Następnie powrócił na Madagaskar. Od 2023 r. jest związany z nową placówką oblatką w dzielnicy Tsarahonenana, w Toamasinie, gdzie pełni posługę odpowiedzialnego za nowo tworzoną misję-parafię pw. św. Eugeniusza de Mazenoda. Parafia powstała na obrzeżach szybko rozwijającego się miasta, w bardzo ubogiej dzielnicy zamieszkiwanej w dużej części przez ludność przybyłą z buszu. Od początku swojej pracy o. Kasperski zajmował się nie tylko tworzeniem struktur duszpasterskich, lecz także organizowaniem pomocy dla mieszkańców, w tym dożywianiem dzieci, rozwojem szkolnictwa, budową studni ze zdrową wodą oraz budową potrzebnej infrastruktury. W jego programie dożywiania na stałe bierze udział prawie 250 dzieci. W lutym 2026 r. Toamasinę dotknął katastrofalny cyklon Gezani. Żywiół zniszczył znaczną część miasta i 95% parafii o. Kasperskiego, w tym dotychczasową drewnianą świątynię. Zginęli również jego parafianie. Po katastrofie misjonarz zaangażował się w organizowanie pomocy i rozpoczęcie odbudowy. Po ponad trzydziestu latach pracy na Madagaskarze o. Mariusz Kasperski jest jednym z najbardziej doświadczonych polskich misjonarzy oblatów pracujących na Czerwonej Wyspie, przez wiele lat posługującym w buszu, szczególnie wrażliwym na najuboższych. Bardzo dobrze posługuje się językiem malgaskim i francuskim, zna również język angielski w stopniu umożliwiającym komunikację. W dniu dzisiejszym papież Leon XIV mianował go biskupem pomocniczym Archidiecezji Toamasina na Madagaskarze. Na czele archidiecezji stoi kard. Désiré Tsarahazana.

Archidiecezja Toamasina

Archidiecezja Toamasina leży na wschodnim wybrzeżu Madagaskaru, nad Oceanem Indyjskim. Obejmuje obszar około 23,7 tys. km², a jej stolicą jest Toamasina, największy port kraju i jedno z najważniejszych miast Madagaskaru. Diecezja została podniesiona do rangi archidiecezji metropolitalnej 26 lutego 2010 r. Jej sufraganiami są diecezje Ambatondrazaka, Fenoarivo Atsinanana i Moramanga. Na czele archidiecezji stoi obecnie kard. Désiré Tsarahazana, arcybiskup Toamasiny od 2010 r., kreowany kardynałem w 2018 r. Katedrą archidiecezji jest kościół św. Józefa w Toamasinie. W granicach tej metropolii od 1980 r. lat posługują polscy oblaci. W archidiecezji Toamasina rozpoczął w latach 90. posługę misyjną także o. Marek Ochlak OMI, mianowany w 2025 r. biskupem sąsiedniej diecezji Fenoarivo Atsinanana.

Od ponad 100 lat

Oblaci są obecni w Polsce od 1920 r. Zgromadzenie zostało założone przez św. Eugeniusza de Mazenoda - późniejszego biskupa Marsylii - 25 stycznia 1816 r. w Aix-en-Provence. Obecnie Zgromadzenie liczy 3331 członków, a Polska Prowincja skupia 407 oblatów, w tym 242 pracujących w kraju. Sześciu z nich zostało biskupami: Eugeniusz Jureczko OMI (Kamerun, zmarł w 2018 r.), Jacek Pyl OMI (Ukraina - Krym), Radosław Zmitrowicz OMI (Ukraina), Wiesław Krótki OMI (Kanada Północna - Inukowie), Jan Kot OMI (Brazylia) i Marek Ochlak OMI (Madagaskar). Poza Polską Prowincją zakonną posługuje kolejnych około 100 oblatów pochodzących z Polski. Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej należą do misyjnych zgromadzeń zakonnych Kościoła katolickiego. Ich główną misją w Kościele jest ukazywanie Chrystusa i Jego Królestwa najbardziej opuszczonym – głoszenie Dobrej Nowiny ludom, które jej jeszcze nie przyjęły, oraz pomoc w odkrywaniu własnej wartości w świetle Ewangelii. Tam, gdzie Kościół już istnieje, oblaci kierują się do grup, z którymi ma on najmniejszy kontakt.

Marcin Wrzos OMI

<https://episkopat.pl/doc/251477.Ojciec-Mariusz-Kasperski-OMI-biskupem-na-Madagaskarze>